

"Nog vol uniciteit"

nog vol uniciteit

ik herkende de kleuren

van stenen die

jij legde op mijn pad

vaak bijzondere vormen

waarvan sommige

verborgen in het hoge gras

voelde hoe wind jouw

woorden langs mij waaide

lieflijk als een spelend kind

je zinnen bloeiden

diep van binnen schoonheid

in hun kwetsbaar zijn

je lach ontdekte ik pas

toen ik voor het eerst

jouw kleine gezichtsfoto zag

eindelijk in openheid

maar nog vol uniciteit

spring jij er nu al helemaal uit

wil melker

25/07/2015

